

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sprawa C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), zgodnie z którą hiszpańskie organy administracji publicznej i sądy mogą stosować bezpośrednio dyrektywę 2008/115/WE ⁽²⁾, na niekorzyść obywatela państwa trzeciego, z pominięciem i niestosowaniem uregulowania krajowego, korzystniejszego w zakresie przewidzianych kar, a ze zwiększeniem odpowiedzialności karnej oraz ewentualnym nieprzebrzeganiem zasady legalności w sprawach karnych, jest zgodna z jego orzecznictwem dotyczącym granic bezpośredniej skuteczności dyrektyw; oraz czy niezgodności uregulowania hiszpańskiego z dyrektywą należy zarządzić nie w ten sposób, lecz raczej w drodze zmiany przepisów prawa lub zastosowania środków przewidzianych przez prawo wspólnotowe w celu skłonienia państwa do należytej transpozycji dyrektyw.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 23 kwietnia 2015 r., Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 5 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 2 sierpnia 2019 r. – SI/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sprawa C-592/19)

(2019/C 363/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SI

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/109/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wpis w rejestrze karnym, niezależnie od jego charakteru, jest wystarczającą podstawą odmowy przyznania statusu rezydenta długoterminowego, bez konieczności dokonywania oceny okresu zamieszkania i istnienia związków z państwem zamieszkania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44)